

den Mening, at han i Virkeligheden skulde have gjort noget saa forstrækkeligt, som han antog, at jeg besyldte ham for, medens det, jeg sagde, var noget meget ufylldigt. Jeg omtalte før, at den lille Lov af 1887, hvorved der blev indført Præmier for et Mar for Roesukkerudførel, jo fremkom, hvad alle og enhver vide, paa Grund af det ærede Medlems ivrige Bestræbelser, ja man kan sige paa Grund af hans Forbøn for hans kære lille Fabrik, og det er naturligt, naar man veed, hvor stærkt denne Fabrik ligger det ærede Medlem paa Hjerte — selvfølgelig uden personlig Interesse, det er urimeligt at ville blande det deri, nej, det er en ren og stærk politisk Interesse og i Forbindelse med, at det er en Hjærtesag for det ærede Medlem. Naar man nu veed, at det er en Hjærtesag for det ærede Medlem, at denne Fabrik, dette hans syge Barn kommer til Kræfter igen, ligger det nær at forudsætte, at den ærede Ordfører, som jo har en vis Mennefskundskab — det kan man ikke frakende den ærede Ordfører — har forstaaet at benytte sig af denne svage Side hos det ærede Medlem og paa denne Maade draaget ham ind paa den Skraaplan, hvorpaa den ærede Ordfører og en meget stor Del af Venstre i Folketinget nu befinde sig. Det er det hele. Men det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds funde jo ikke være tilfreds med, hvad den ærede Ordfører oprindeligt havde gjort; den ærede Ordførers oprindelige Forslag gif jo ud paa en ren og stærk Opgivelse af Suktertolden, saa at der knap blev en lille Bestyttelse tilbage for Raffinaderierne, men aldeles intet til Roesukkerfabrikkerne. Nu tog det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds allerede ved første Behandling et Forbehold i denne Henseende, og man kunde høre paa den Maade, hvorpaa han fremsatte dette Forbehold, at der var givet et Tilfagn fra hans Medforslagsstiller om en Rettelse, og han har gjort mere end en Rettelse, thi medens Ordføreren ved Sagens Indbringelse slet ikke omtalte Sukkerfabrikkerne, er det nu hans Hensigt at oversføre en Del Bestyttelse fra Raffinaderierne paa Sukkerfabrikkerne. Han gaar altsaa her lige saa villig i den modsatte Retning, som han den Gang gif i den anden Retning. Naar, kan det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds virkelig være fortrydelig over, at man antager, at det er slet af Hensyn til ham, for at glæde ham. Jeg vilde virkelig være glad, naar man gjorde mig en saadan Indrømmelse, og vilde slet ikke tage dem det ilde op, der gjorde det, men saa kunde jeg heller ikke tage nogen det

ilde op naar han sagde, at det var gjort af Hensyn til mig. Hvorfor skulde jeg det? Det er jo den ufylldigste og naturligeste Sag af Verden. — Dernæst kommer det ærede Medlem fra Maribo Amts 4de Valgkreds ogsaa med et Citat, og at dette Citat har ogsaa været gengivet i "Morgenbladet", behøver jeg ikke at sige. Da det ærede Medlems Udtalelse endnu ikke ere gengivne i Rigsdagstidenden eller i alt Fald ikke var det, da jeg havde Lejlighed til at se efter, skal jeg henbise til Rigsdagstidende fra 1887—88, Sp. 1061. Der skal jeg have sagt, at i en temmelig nær Forbindelse med Toldloven staar Spøgsmaalet om en Ølstat, skønt ikke i nogen nødvendig Forbindelse dermed. Jeg kan ikke i Øeblikket finde min Udtalelse i Tidenden, men jeg erindrer nøje, hvad den gif ud paa. Det, jeg udtalte, gif ud paa, at jeg vilde ikke anse det for urigtigt, dersom man uafhængig af den almindelige Toldreform nedsatte Suktertolden med Krigsskattens Beløb og kompenserede Nedsættelsen med en Ølstat. Det var i 1887, og det var, førend Folketinget endnu i mindste Maade havde erklæret sig villigt til at gaa med til en Sukkerstat, og da det endog var utilbøjeligt til at gaa ind paa en Ølstat. Jeg saa, at Sukkerførgsmaalet funde jeg ikke den Gang saa ind i Toldloven, og paa den anden Side vilde ærede Medlemmer lægge Mærke til, hvor meget det var, jeg den Gang foreslog. Jeg foreslog ikke, at Suktertolden skulde nedsættes med Krigsskattens Beløb. Nedsættelsen udgjorde ikke mere end mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{6}$ af Suktertolden, og den Ølstat, som vilde udtræves til at kompensere denne Nedsættelse, vilde, udregnet efter det daværende Gennemsnit, udgøre omtrent 1,300,000 Kr. Det var altsaa kun lidt over $\frac{1}{3}$ af den Ølstat, der nu er Tale om. Jeg sagde: Lad os saa dette truffet ud af Forbindelsen med det øvrige, og det sagde jeg netop overfor det ærede Medlem, der bestandig og idelig søgte at inddrage Roesukkeret og Sukkerførgsmaalet i alle mulige Forhandlinger og særlig vilde have Vægten lagt derpaa. Jeg sagde derfor: Lad os tage den Sag ud og saa den afgjort for sig, saaledes at ikke den øvrige Toldtag skal komme til at lide derunder; det var min Mening. Det er den eneste Gang, jeg har stillet Spørgsmaalet om Suktertoldens Nedsættelse uafhængig af den øvrige Toldreform. Det er fuldkommen rigtigt, at det gjorde jeg den Gang, men der var kun Tale om et lille Beløb, ikke om Krigsskattens Beløb, og den Ølstat, hvorved Nedsættelsen skulde kompenseres, udgjorde kun noget over $\frac{1}{3}$ af den, man vilde